

רע"פ 244/13 - סאמי חרבג'י נ' מדינת ישראל

רע"פ 244/13 - סאמי חרבג'י נ' מדינת ישראל עליון

רע"פ 244/13

סאמי חרבג'י

נגד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

[19.02.2013]

כבוד השופט נ' הנדל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי נצרת מיום 18.12.2012 בתיק ע"פ 054923-10-12

בשם המבקש:

עו"ד מוחמד אבו ליל

בשם המשיבה:

עו"ד עדי מנחם

החלטה

1. מונחת לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' סגן הנשיא א' אברהם והשופטים א' הלמן וע' עיילבוני) בע"פ 54923-10-12 בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום בנצרת (כב' השופטת ל' יונג-גפר) אשר הרשיע את המערער בהתרת קשר נישואין בעל כורחה של האשה לפי סעיף 181 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) וגזר עליו מאסר בפועל של 4 חודשים, מאסר על תנאי למשך 9 חודשים לבל יעבור עבירה זו תוך 3 שנים מיום שחרורו וכן פיצויים למתלוננת בסך 10,000 ₪. בקשת רשות הערעור נסובה על חומרת העונש.
2. על פי העובדות העולות מכתב האישום המתוקן ומפסקי הדין, המבקש והמתלוננת נישאו זה לזו ב-15.5.2009. לאחר שנישואיהם לא עלו יפה החלו הצדדים בהליך גירושין. במסגרת זו, במהלך דיון שהתקיים בבית הדין השרעי ביום 29.10.2009 גירש המבקש את המתלוננת בעל כורחה ובניגוד להוראות בית הדין. בשל מעשה הגירושין, אישר בית הדין השרעי את הגירושין ביום 24.5.2010. במעשיו של המבקש התגבשו יסודות העבירה המנויה בסעיף 181 לחוק והוגש נגדו כתב אישום. לאחר שמיעת התיק וניהול הליך ראיות, קבע בית משפט השלום כי הגירושין נעשו בעל כורחה של המתלוננת, בניגוד לטענת המבקש, ועל בסיס זה הרשיע את המבקש בעבירה האמורה וגזר עליו את העונשים המפורטים לעיל.

המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת, הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין אולם במהלך הדיון הודיע בא כוחו כי הוא חוזר בו מן הערעור. בעקבות זאת נתן בית המשפט המחוזי פסק דין בו דחה את הערעור, כמבוקש, והורה כי המבקש יחל בריצוי עונשו ב-15.1.2013. על פסק דין זה הוגשה בקשת רשות ערעור זו המכוונת אך ורק כנגד חומרת העונש, ולצידה בקשות לעיכוב ביצוע. לנוכח הבקשות עוכב ביצוע ריצוי עונש המאסר בפועל עד ליום 28.2.2013.

3. לטענת בא כוח המבקש, חזרתו מהערעור בפני בית המשפט המחוזי נעשתה על ידי בא כוחו באותה העת כאשר המבקש עצמו לא היה מודע למשמעות הדברים. לגופם של דברים טוען המבקש כי העונש שהוטל עליו נמצא ברף הגבוה, ובלא שניתן משקל למכלול נסיבותיו האישיות של המבקש. בהתאם, הוא מבקש להקל בעונש המאסר שנגזר עליו ובשיעור הפיצויים שהושתו.

4. מתוך עיון בתיק ובהחלטות הקודמות הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. טענותיו של המבקש נשטחו בהרחבה בפני שתי הערכאות הקודמות. לא מצאתי בסיס לטענת המבקש באשר לבעייתיות בייצוג שקיבל לכאורה בערכאת הערעור. כפי שעולה מפרוטוקול הדיון, בא כוח המבקש שטח בהרחבה רבה את טענות הערעור בפני בית המשפט המחוזי. לאחר שמיעת הטענות חיווה בית המשפט קמא את דעתו ובעקבות הדברים הצהיר הסנגור כי "לאחר ששוחחתי עם המערער בהמלצת בית המשפט, מבקשים לחזור בנו מן הערעור, ואנו מבקשים כי הריצוי יחל בחודש ינואר". עולה אם כן כי החלטת החזרה מן הערעור נעשתה תוך שיתוף המבקש, מתוך הערכת סיכויי הערעור וכשלצידה בקשה לדחיית מועד ביצוע העונש. המדינה נענתה לבקשה זו ובית המשפט אישר אותה תוך שהוא מורה על התייצבות המבקש במועד המבוקש - 15.1.2013. לנוכח כל זאת, לא סבירה האפשרות הנטענת כי המבקש לא הבין כי יהיה עליו לרצות את המאסר בעקבות חזרתו מהערעור, וכי חזרה זו נעשתה על ידי הסנגור בניגוד לרצונו וטובתו של מרשו. בהיעדר תשתית בעובדה או בהגיון לביסוס הטענה, עולה כי הפרוטוקול ופסק הדין משקפים את אשר התרחש בבית המשפט המחוזי. אף לא הוגשה כל בקשה לתיקון הפרוטוקול, כמצופה לנוכח טענת המבקש.

לכך יש להוסיף כי עסקינן בבקשת רשות ערעור בגלגול שלישי. רשות ערעור, ודאי כאשר מדובר בגלגול שלישי, שמורה למקרים המיוחדים המעוררים שאלה משפטית בעלת משקל וחשיבות החורגת מעניינים הפרטי של הצדדים. מבלי לקבוע מסמרות בשאלת ההיקף המדויק של יישום הכלל האמור בפסק הדין בעניין חנין חיפה (ר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור בע"מ, פ"ד לו(3) 123) והחלתו בתחום הפלילי - העיקרון ודאי עומד בעינו גם בבקשות בשדה זה (וראו רע"פ 8963/04 יחיא חמדאן נ' מדינת ישראל פסקה 6 (3.3.2005)). העובדה כי מדובר בערעור על חומרת העונש אינה מהווה כשלעצמה סיבה המצדיקה מתן רשות ערעור. לא פעם ולא פעמיים יצאה מלפני בית משפט זה האמירה כי "בית-משפט זה אינו נוהג להתערב בשאלות הנוגעות לחומרת העונש, בייחוד במסגרת "גלגול שלישי" (רע"פ 4261/04 פארין נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(3) 440). אין המדובר כמובן בכלל גורף אך אין בנסיבות המקרה טעמים מיוחדים המצדיקים חריגה ממנו. העונש שנגזר על המבקש אינו קל, אולם אינו חורג באופן משמעותי מהענישה המקובלת במקרים דומים, בייחוד תוך שאנו לוקחים בחשבון את הנסיבות המחמירות של המקרה ובהן הרשעה קודמת בעבירת אלימות כלפי המתלוננת (וראו פסקה 17 לפסק דינו של בית משפט השלום).

והעיקר - בהעדר כל תשתית נגד הסכמת המבקש לחזור בו מן הערעור בבית המשפט המחוזי - הבקשה אינה מעלה סוגיה משפטית, וודאי לא סוגיה משפטית עקרונית.

5. הבקשה נדחת. המבקש יתייצב בימ"ר קישון לשם ריצוי עונשו ביום 28.2.2013 עד לשעה 10:00 או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. עד למועד התייצבותו יחולו התנאים שנקבעו.

על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: **-*****_*****.

ניתנה היום, ט' באדר תשע"ג (19.2.2013).